

Έντονες αντιδράσεις έχουν προκαλέσει οι δηλώσεις του βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, Κωνσταντίνου Κυρανάκη για την ανεργία και ιδιαίτερα οι αναφορές του στους νέους που ζητούν εργασία. Συγκεκριμένα ο κ. Κυρανάκης είχε αναφέρει:

«Πολλές φορές ακούμε για ανέργους που ψάχνουν για δουλειά και λένε «δεν έχω στο ήλιο μοίρα», αλλά δεν ψάχνουν στο ίντερνετ να δουν τι υπάρχει αυτή τη στιγμή από προγράμματα. Υπάρχουν προγράμματα που είναι άγνωστα στον κόσμο. Διότι ο κόσμος, πάρα πολύς κόσμος μάλλον, δεν ψάχνει.

Το βλέπω και στη δική μου γενιά, υπάρχουν πολλά νέα παιδιά που πάνε από πολιτικό γραφείο σε πολιτικό γραφείο για να ψάξουν για δουλειά αλλά δεν κάθονται να κάνουν μια σωστή δόμηση βιογραφικού για να μπορέσουν να διεκδικήσουν μια θέση στην αγορά εργασίας όπως αξίζουν οι ίδιοι με βάση τις σπουδές τους και με βάση την εργασιακή εμπειρία που ενδεχομένως έχουν από το παρελθόν».

Η επιστολή του Ανδρέα Μεταξά προς τον Κωνσταντίνο Κυρανάκη:

Ανοικτή επιστολή στον βουλευτή της ΝΔ Konstantinos Kyranakis

Αξιότιμε κ. Κυρανάκη,

Ονομάζομαι Α. Μεταξάς, είμαι απόφοιτος του τμήματος πολιτικής επιστήμης και δημόσιας διοίκησης του Παν. Αθηνών και μεταπτυχιακός απόφοιτος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Erasmus University of Rotterdam. Δυστυχώς ή ευτυχώς τα βιογραφικά μας δεν απέχουν και πολύ. Σπούδασα ουσιαστικά στο ίδιο κτήριο με εσάς, ολοκληρώνοντας εγκαίρως τις προπτυχιακές μου σπουδές και στη συνέχεια αποφοίτησα από το 2ο μεγαλύτερο Πανεπιστήμιο της Ολλανδίας το οποίο πέρα από δημόσιο αποτελεί και ένα από τα 50 κορυφαία του κόσμου σε πολλούς τομείς. Από τα σχολικά μου κίολας χρόνια ξεκίνησα να δουλεύω πάνω στη κατασκευή περιεχομένου για ιστοσελίδες, ενώ ύστερα ως φοιτητής εργάστηκα σε start-ups πάνω στο πεδίο του ίντερνετ και της επικοινωνίας, πολλές φορές με πενιχρούς μισθούς έως και εντελώς απλήρωτος. Δούλεψα, επίσης αμισθί, ακόμα και για το ελληνικό δημόσιο, ολοκληρώνοντας πρόγραμμα πρακτικής άσκησης στο δήμο Αθηναίων. Υπήρξα επίσης ένας δραστήριος πολιτικά σπουδαστής συμμετέχοντας στις συλλογικές διαδικασίες του τμήματος μου, ωστόσο ουδέποτε άνηκα σε κάποια φοιτητική παράταξη.

Τον Οκτώβριο του 2018 επέστρεψα στην Ελλάδα για να εκπληρώσω τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις παρά το γεγονός πως οι περισσότεροι Έλληνες που γνώρισα στο εξωτερικό με προέτρεψαν να ακολουθήσω τον εύκολο δρόμο της ανυποταξίας και να ενταχθώ άμεσα στην Ολλανδική αγορά εργασίας εξασφαλίζοντας μια αξιосέβαστη επαγγελματική σταδιοδρομία. Μετά την ολοκλήρωση της στρατιωτικής μου θητείας, αποφάσισα να παραμείνω στην Ελλάδα κατόπιν σοβαρών οικογενειακών λόγων προσπαθώντας παράλληλα να προσφέρω -την όποια κατάρτιση θεωρεί κανείς πως έχω- στη χώρα που με τα καλά και τα στραβά της με μεγάλωσε, εντούτοις τους τελευταίους μήνες παραμένω άνεργος παρά τις πολύωρες καθημερινές μου προσπάθειες για εύρεση εργασίας.

Με έκπληξη λοιπόν, διαβάζω για τις δηλώσεις σας στον τηλεοπτικό σταθμό Mega, σύμφωνα με τις οποίες «πάρα πολλοί» νεαροί άνεργοι πτυχιούχοι, διαμαρτύρονται ενώ δεν γνωρίζουν πώς να συντάξουν τα βιογραφικά τους, απέχουν από τη ψηφιοποιημένη πλέον αναζήτηση εργασίας ενώ ταυτόχρονα βασίζονται στα πολιτικά γραφεία για την επαγγελματική τους αποκατάσταση, περιμένοντας τα πάντα από το κράτος. Οφείλω να ομολογήσω πως οι δηλώσεις σας αυτές μου προκάλεσαν τρομερό προβληματισμό καθώς τις τελευταίες ώρες προσπαθώ να αποκωδικοποιήσω τη σημασία της γενίκευσης «πάρα πολλοί και όχι όλοι». Προς διευκρίνιση λοιπόν των δηλώσεων σας θα ήθελα να σας απευθύνω τις παρακάτω ερωτήσεις προκειμένου να καταλάβω αν ευθύνομαι εγώ για τις εργασιακές δυσκολίες που αντιμετωπίζω:

α) Θεωρείτε πως υπάρχει η παραμικρή περίπτωση ένας άνθρωπος που έχει ολοκληρώσει τουλάχιστον μια τετραετία γεμάτη από σύνταξη κειμένων, εργασιών και έρευνας προκειμένου να πάρει το πτυχίο του (σε οποιαδήποτε βαθμίδα ή κλάδο) να μην έχει την στοιχειώδη γνώση και θέληση να συντάξει ένα βιογραφικό σημείωμα;

β) Πιστεύετε πως μια γενιά που μαζικά χρησιμοποιεί τα νέα ψηφιακά μέσα ακόμα και για να παραγγείλει σουβλάκια ή να βγει ραντεβού, δεν γνωρίζει πώς να “googlarει” για να βρει μια πληροφορία που την αφορά ή πώς να χρησιμοποιήσει το LinkedIn, δίκτυο στο οποίο εύκολα κανείς μπορεί να διαπιστώσει (καθώς τα δεδομένα είναι εμφανή στον επισκέπτη) πως η παραμικρή αγγελία ζήτησης εξειδικευμένων πτυχιούχων συγκεντρώνει εκατοντάδες αιτήσεις μέσα σε μόλις λίγα λεπτά;

γ) Σύμφωνα με τις δηλώσεις σας «πρέπει να μην τα περιμένουμε όλα από το κράτος». Τι σας κάνει να πιστεύετε πως όντας άνθρωποι που έχουμε γεννηθεί από το 1990 και ύστερα, έχουμε την παραμικρά ελπίδα να μας προσφέρει κάτι το κράτος; Για να μπω στο ελληνικό

πανεπιστήμιο η οικογένεια μου αναγκάστηκε να δαπανήσει μερικές χιλιάδες ευρώ από τις οικονομίες της για ιδιωτικά φροντιστήρια, πρακτική που ως γνωστών αποτελεί μονόδρομος για κάθε ελληνική οικογένεια. Ύστερα ως φοιτητής δεν έλαβα καμία οικονομική στήριξη από το κράτος πέρα των ακαδημαϊκών συγγραμμάτων. Αντίθετα αναγκαστικά να σπουδάσω σε βρόμικες και απαρχαιωμένες εγκαταστάσεις, δίχως τον παραμικρό υλικοτεχνικό εξοπλισμό. Φαντάζομαι πως δεν χρειάζεται να αναφερθώ περισσότερο επ' αυτού, καθότι και εσείς υπήρξατε φοιτητής στο ίδιο κτήριο και υποθέτω γνωρίζετε για τις συνθήκες με τις οποίες σπουδάσαμε.

δ) Στο βιογραφικό σας αναφέρετε ότι έχετε διεθνή εμπειρία. Μέσω αυτής δεν θα έπρεπε να γνωρίζετε πως σε αντίθεση με τους συνομήλικους μας στην υπόλοιπη Ευρώπη, ακόμα και ως εργαζόμενοι σε entry έως mid-level δουλειές γραφείου, είναι σχεδόν αδύνατον να αποκοπούμε από το οικογενειακό μας εισόδημα; Ως νέοι Έλληνες αναγκαζόμαστε κατά πλειοψηφία να συμβιώνουμε με τους γονείς μας μέχρι τουλάχιστον τα 30 μας, την ίδια στιγμή που οι υπόλοιποι πολίτες της Ε.Ε. δημιουργούν τις δικές τους ανεξάρτητες ζωές. Αντίθετα, ως πτυχιούχος σε ένα αντικείμενο που γνωρίζει αυτή τη στιγμή άνθηση παγκοσμίως, διεκδικώ από την ελληνική αγορά εργασίας έναν μισθό που δεν φτάνει για ζήσω ανεξάρτητος ούτε στις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας. Θεωρείτε ότι αυτός δεν είναι ένας καλός λόγος να αισθάνομαι ως πολίτης «2ης κατηγορίας»; Θεωρείτε ότι δεν πρέπει να διαμαρτύρομαι και να στεναχωριέμαι; Θεωρείτε πως ακόμα και ως μισθωτός, θα μπορέσω οικονομικά να δημιουργήσω την δική μου οικογένεια μέσα στα επόμενα χρόνια;

ε) Για τα λεγόμενα σας αυτά έχετε συμβουλευτεί κάποιον ειδικό ανθρωπίνου δυναμικού; Έχετε δηλαδή κάποια έγκυρη ενημέρωση που αμφισβητεί το γεγονός πως στη παραμικρή αγγελία που αναρτάται online καταφθάνουν τόσες εκατοντάδες αιτήσεις που κάνουν την διαδικασία εύρεσης να θυμίζει τηλεοπτικό talent show; Έχετε κάποια έγκυρη ενημέρωση πως οι εργοδότες έχουν αυτή τη στιγμή κίνητρα να κάνουν προσλήψεις παρά τη δυσβάσταχτη φορολογία;

στ) Θεωρείτε ότι σε μια δημόσια συζήτηση για τα εργασιακά, αρμόζει σε ένα μέλος του ελληνικού κοινοβουλίου (και μάλιστα καταρτισμένο όπως εσείς) να μιλάει με γενικεύσεις του τύπου «είδα ότι πάρα πολλοί δεν ψάχνουν σωστά;». Νομίζετε ότι αυτοί οι «πάρα πολλοί» φίλοι ή γνωστοί σας είναι ένα τεκμήριο που πρέπει να προτάσσεται μπροστά από τα επίσημα δεδομένα για την ανεργία στη χώρα; Αν θέλετε την προσωπική μου εμπειρία, και εμένα αρκετοί φίλοι και γνωστοί μου που προέρχονται από συγκεκριμένες οικογένειες ή έτυχε να σχετίστηκαν ενεργά και αυτοί με συγκεκριμένες παρατάξεις όπως εσείς, βρήκαν άμεσα δουλειά, είναι αυτό ένα επιχείρημα που θα θέλατε να χρησιμοποιήσω σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα όπου απαιτείται παράθεση επίσημων δεδομένων;

ζ) Εφόσον εσείς έχετε γνώστη της online αναζήτησης εργασίας, σκοπεύετε να γνωστοποιήσετε στην κυβέρνηση την ύπαρξη εκατοντάδων αγγελιών όπου αμιγώς κερδοσκοπικοί οργανισμοί ζητάνε αμισθί «εθελοντές» καθώς και για την ύπαρξη εταιριών που με παραπλανητικούς τίτλους και τεχνικές ζητάνε πτυχιούχους ΑΕΙ ως «πλασιέ» με προμήθεια, εκμεταλλευόμενοι έτσι την αγωνία και την ανάγκη των συνομηλίκων μας ανέργων;

Σας απευθύνω τα παραπάνω ερωτήματα με ιδιαίτερη ανησυχία, και αυτό όχι γιατί δεν είμαι συνηθισμένος να βλέπω το ελληνικό κράτος να με πολεμάει κάνοντας τα πάντα για να μου υπενθυμίσει το πόσο ανόητος είμαι που ξοδεύω άλλη μια μέρα από τα νιάτα μου στην Ελλάδα, την ίδια στιγμή που οι συνάδελφοι μου στο εξωτερικό έχουν ήδη ένα αξιοπρεπέστατο εισόδημα. Δυστυχώς η ανησυχία μου προκύπτει κυρίως από το ότι ένας νέος άνθρωπος την ίδιας γενιάς με εμένα εκφράζει τέτοιες απόψεις. Ανησυχία που εντείνεται όσο αναλογίζομαι πως εκτός από σχεδόν συνομήλικος μου, τυχαίνει να κρατάτε και την τύχη μου στα χέρια σας. Οφείλω να σας υπενθυμίσω λοιπόν πως καλή η ατομική ευθύνη και τα “success stories” αλλά το πολίτευμα που υπηρετείτε παραμένει αντιπροσωπευτικό. Ως εκλεγμένος αντιπρόσωπος λοιπόν περιμένω από εσάς να σταθείτε αρωγός στις όποιες δυσκολίες αντιμετωπίζουμε και όχι να μας προσβάλετε με ισχνά επιχειρήματα. Τουλάχιστον για όσο καιρό κάνουμε οικονομίες για το επόμενο αεροπορικό εισιτήριο χωρίς επιστροφή.

Με σεβασμό,

A. Μεταξάς

<https://www.facebook.com/andreas.metaxas1/posts/10219550979219248>